

Проповед 176

Преображение

Прочит: Матей 17, 1 - 9

Скъпи братя и сестри,

Ние, хората, имаме естествения стремеж да растем, да добиваме повече авторитет, ние искаме да сме по-добри в очите на хората, искаме да се издигаме на местата, където работим, искаме хората да ни уважават повече. Като християни, ние не само трябва да растем, ние сме призвани да го правим. Бог иска всеки ден да сме поне малко по-близо до Него, иска да познаваме Словото Му по-добре, да се молим повече, да сме Му по-верни. Какво ви кара да растете като християни? Има ли причина да се приближавате към Бога? Защо трябва да Го следвате? Преди много години, в час по богословие в един библиейски институт, един студент станал да говори и казал: "Когато намерих Исус Христос, аз..." Не успял обаче да довърши изречението си, защото бил прекъснат от професора: "Намерил ли си Го? Не знаех, че се е изгубил." След като видял смущението, изписано на лицето на студента, учителят бързо го успокоил. Той казал това за да наблегне на следното: Ние търсим и намираме Спасителя, защото първо Той ни потърси и намери. Когато намерим Христос, ние откриваме, че всъщност ние сме били изгубени. Да се върнем на въпроса, който поставихме в началото: Защо трябва да растем, защо трябва да следваме Бога? Отговорът е същият: защото Бог първо ни е намерил, защото Бог първо се е жертвал за греховете ни, защото Бог първо ни е възлюбил. Днешният текст ни описва едно събитие в живота на Христос, което разкрива част от истинската Му същност. Преображението ни учи, че Христос е много повече от това, което сетивата ни отчитат. Исус се преобрази пред учениците Си и те видяха облик, много по-различен от това, което бяха виждали дотогава. Ще се опитаме да разберем какво е значението на тази история за всеки един от нас.

1. Защо нещата се развиват точно по този начин? Шест дена по-рано Исус попита своите ученици (Матей 8, 29): **"А вие какво казвате: Кой съм аз?"** И тогава учениците трябваше да кажат какво мислят за всичко, което бяха видели около себе си. **„Петър Му отговори: Ти си Христос.“** Исус му каза нещо като: Страхотно, Бог ти е казал кой съм аз. После обаче Исус започна да говори за това, което Го очаква, че трябва да отиде в Ерусалим, че трябва да бъде хванат и да бъде разпънат. Оттук нататък, от Преображение, Исус започва пътя си към Ерусалим. За Исус, това беше моментът, в който мисията Му навлизаше в решителната си фаза. За Спасителя беше ясно колко малко учениците разбират не само същността на мисията Му, но и точно какъв е Той и какви са целите Му на тази земя. Преображението на Исус разделя служението на Исус на две части. То показва един по-различен образ на Исус от този, който учениците му, а и читателите на Евангелието, познаваха до този момент. Гръцката дума за Преображение отговаря на думата метаморфоза в нашия език. В гръцкия обозначава промяната на какавидата в пеперуда. На планината Исус показа Божествената Си страна, показа Се такъв, какъвто беше преди да дойде на тази земя и такъв, какъвто щеше да стане, когато отново отидеше при Небесния Си Отец. Това събитие трябваше да послужи за насърчение на самия Исус, на Неговите ученици, а трябва да послужи за насърчение и на всички нас.

2. Значението на Преображение за Исус. Както казахме, Исус се намираше в труден момент. Тук беше преломният момент на Неговото служение. Йоан Го беше кръстил в реката Йордан и Исус беше започнал служението Си като проповядваше на хората, изцеляваше ги и въобще Се грижеше за тях. Сега трябваше да тръгне към дървения кръст на Голгота. Той стоеше пред тази най-трудна част от земния Си път. Ако сега Се поддадеше на изкушенията, на страховете, на трудностите, всичко щеше да бъде напразно. Самият Той ясно осъзнаваше колко труден е пътят Му към кръста и колко голям е грехът, с който трябва да Се натовари. В Евангелието на Йоан това се вижда много ясно (12, 27): **“Сега душата Ми е развълнувана; и какво да кажа? Отче, избави Ме от този час. Но за това дойдох на този свят.”** Ясно можем да видим вълнението и тревогата, които изпитва Спасителят. Можем да усетим, че Му е много, много трудно. Ние не можем да разберем какво изпитваше Исус. Ние знаем как свърши всичко, знаем, че Исус възкръсна, знаем, че победи смъртта и греха. Но поставете се поне за момент на мястото на Исус, опитайте се да си представите поне в малка степен какво би било, ако бяхте на Негово място и трябваше да извървите този път, за да платите своите собствени грехове. Дори и това не бихме издържали. Исус трябваше да извърви пътя до Голгота и да увисне на кръста, натоварен с всички грехове на целия свят. Идеализирайки победата на Исус над греха и смъртта, ние забравяме да помислим за това, че Исус освен 100% Бог беше и 100% човек. Той изпитаваше всяка болка и мъка, които ние изпитваме. Исус не дойде на тази земя, за да гледа на всичко отгоре, а да живее живота, който ние живеем и да страда от всичко, от което ние страдаме. По този земен път, обаче, Исус живееше според волята на небесния Си Отец. Ежедневно търсеше връзка с Него. В този момент Исус се нуждаеше от покрепа. **“И се преобрази пред тях; лицето Му светна като слънцето, а дрехите Му станаха бели като светлината. И, ето, явиха им се Мойсей и Илия, които разговаряха с Него.”** Защо дойдоха точно Мойсей и Илия? Утешителите или насърчителите на Исус са Мойсей и Илия. Евангелист Лука го казва още по ясно (9, 31): **“И, ето, двама мъже говореха с Него; те бяха Мойсей и Илия, които се явиха в слава и говориха за смъртта Му, с която Му предстоеше да завърши живота Си в Йерусалим.”** И Мойсей, и Илия бяха дошли да говорят с Исус за смъртта Му. И двамата бяха преживели тежки кризи в живота си. Спомнете си Мойсей, който беше изгонен от Египет, и несигурен в себе си, на всеки призив на Бога отговаряше с: Не мога. Или пък Илия, който беше избягал на една висока планина и не искаше да се върне при хората, разочарован от себе си, от хората и от Бога. Да, тези двамата знаеха какво е да си изоставен и сам, те знаеха какво е да се сблъскаш с грешното човечество. И забележете, с появяването си, тези двамата искат да ни кажат нещо за това, което идва, за задачата на Исус и колко важна е тя. Мойсей беше човек на закона. Преди него законът не съществуваше. Някога Мойсей бе таил надежда в себе си, че когато Бог даде закона, нещата между Бога и Божия народ ще се успокоят и регулират. Тогава ще имаме Бог от една страна и от друга народа, и между тях закона, и всичко ще бъде наред. Точно в тези си очаквания обаче Мойсей остана излъган, защото хората грешаха въпреки закона, въпреки че Бог беше до тях. Още не беше слязъл от планината и хората си бяха направили златно теле да му се кланят. Илия пък беше представител на пророците. Това бяха всички онези човеци, които неуморно напомняха на хората, че Бог е Този, Когото трябва да следват, не идолите или лъжливите богове. И двамата знаеха колко тежко е за хората да изпълняват закона и колко много се нуждаят хората от Спасител. Те осъзнаваха и с колко много грях трябва да се натовари Исус. Затова бяха тук - да Го подкрепят и да Му дадат сила и увереност, преди да тръгне към края. Бог изпрати Мойсей и Илия да покрепят човека Исус, не Бога, за да бъде готов да понесе страданието, болката и несправедливостта.

3. Какво означава Преображение за учениците? Когато чета за учениците на Исус, отново и отново се учудвам на това как те реагираха и как не виждаха очевидните неща. Шест дена преди това събитие Петър изповядва, че Исус е Христос. Сега отново се учудва на случващото се: **"А Петър проговори, като каза на Исус: Господи, добре е да сме тук; ако искаш, аз ще направя тук три шатри - за Теб една, за Мойсей една и една за Илия. А когато той още говореше, ето, светъл облак ги засени; и, ето, от облака се чу глас, който каза: Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение, Него слушайте. И учениците, като чуха това, паднаха на лицата си и много се уплашиха."** Исус погледна зад думите на Петър и учениците и видя, че те нищо не са разбрали, че нищо не знаят, видя, че учениците се нуждаят да бъдат насърчени. Те трябваше да видят поне малка част от славата, която Исус щеше да има на небето. Те трябваше макар и в малка степен да вкусят от това, което предстоеше да им се случи. След като Исус бъдеше разпънат, учениците Му щяха да се разбягат. Сега те се нуждаеха от надежда и насърчение. Учениците обаче разбраха случващото се по различен начин. Те не можеха да схванат божествеността на Исус. Реакцията им сега изглеждаше най-малкото странна. Петър, който обикновено имаше инициативата в такива случаи, предложи на Исус да направи шатри. Как можем да разберем това? Петър осъзнаваше колко специален е този момент и искаше да го задържи за по дълго време. Нека направят шатри, нека тримата да постоят, нека повече хора да видят случилото се. Може би ако това се случваше днес, апостол Петър би увековечил момента с фотоапарат. Затова Бог не спря дотам, а изяви, че Исус е Неговият възлюбен Син. Учениците трябваше да разберат, че това, което се случва на тази планина, не е нещо обикновено или обичайно. На тази планина Бог искаше да открие Себе Си, за да даде сила на учениците си. Затова им каза: Разберете, Този е! Исус трябваше да бъде подкрепен от Мойсей и Илия, а учениците - от свидетелството на тримата, избрани между тях. Събитието е важно не само за Исус, но и за учениците. И още нещо, което можем да открием между редовете в тази история: Не всички ученици присъстваха на Преображението. Само трима бяха там. Това означава, че не всеки трябва да има такива преживявания в живота си. Ние като християни често копнеем да имаме преживявания като това на тримата ученици. Независимо дали чуваме, виждаме или преживяваме нещо особено, ние копнеем да имаме особени преживявания. Бог ясно ни показва в този случай, че не е необходимо всеки Негов ученик да има особени преживявания. За вярата в никакъв случай не е определящо колко и какви преживявания си имал. Понякога и само обикновената среща с Исус може да промени живота ти.

4. Какво променя Господнето Преображение в нас? Някой може да каже: "Но за нас въобще не става въпрос. Ние не сме споменати в тази история." Моментът на преобразяването на Исус е нещо, което се случва под една или друга форма в нашия живот. Ние всички сме ученици на Исус. И ние сме призвани да създаваме ученици в този свят **"И така, идете и създавайте ученици измежду всички народи, и ги кръщавайте в името на Отца и Сина, и Святия Дух, като ги учите да пазят всичко, което съм ви заповядал. И, ето, Аз съм с вас през всички дни до свършека на века."** Когато правим това, не бива да забравяме, че непременно трябва да показваме Исус като Бог пред очите на хората. Често ние сме изкушени да се ограничим в това да им цитираме тази или онази мъдра мисъл, този или онзи стих от Библията. Понякога се получава така, че ние възпитаваме хора, които са почти християни - те са добри и морални и вършат нещата, които Библията им заповядва, обаче пред техните очи Исус никога не е бил очертаван в одеждите си на Бог, не е бил показван в славата Си. Даже и ако не сте имали тази опитност, даже и ако не сте виждали Исус Христос в сън или във видение, или чрез някаква друга силна опитност, вие трябва да познавате Исус като

Спасител. Не Исус - учителя или мъдреца, а Исус Христос, Спасителя на света. Исус, Този, Който отиде на кръста на Голгота и умря за греховете на всеки един, Исус, Който бе разпънат и проля кръвта Си, Исус, който понесе греха на целия свят. И ако вие се наричате християни, но Исус никога не е бил очертаван пред очите ви като Спасител, ако никога не е бил показван във светлината на Преображението, ако за вас е само човек, тогава се огледайте и вижте, защото ако се огледате, ще видите Исус Христос, Бога, Който стои на вратата и хлопа, и чака да Му отворите, за да вечеря със вас. Никога не се изкушавайте да мислите за Исус само като за човек. Той е Бог. Той не Се спря пред нищо, за да ни спаси, Той не потрепера пред ужасния край на Своя път, който виждаше ясно през целия Си живот, а пристъпи напред и вървя докрай. Това е и нещото, което се иска от нас. Да вървим вярно след Исус и да не се отклоняваме. Растете към Него, виждайте Го в светлината на Неговата жертва и Преображение и никога не забравяйте да си спомняте за това, колко много е дал за нас. Господнята трапеза естествен ни кара да си спомним за всичко, което Исус трябваше да преживее. И нека да не Го забравяме до следващата трапеза.

Бог ни възлюби толкова много, че реши да извърви пътя до Голгота за нас. По този път Той имаше опитността на Преображението на планината Тавор. Там Исус трябваше да бъде подкрепен от Мойсей и Илия. Така Той можа да получи сила за последния и най-труден етап от пътуването Си на тази земя. Учениците на Исус трябваше също да бъдат подкрепени и те видяха там Исус такъв, какъвто ще бъде на Небето. Научиха и Кой в действителност е Той. Пътят към планината на Преображението е важен и за нас. Никога и под никаква форма не бива да забравяме, че Исус е Бог и че Той е надеждата, която имаме, единственото ни Спасение. Нека Той ни помогне да растем към Него. Амин.